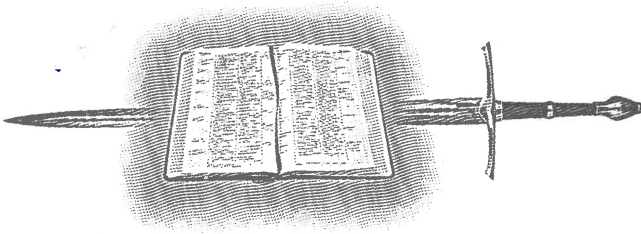

BÀI HỌC 5

CHỈ BẰNG KINH THÁNH MÀ THÔI

CÂU GỐC: “*Vì lời của Đức Chúa Trời là lời sống và linh nghiệm, sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến đỗi chia hồn, linh, cốt, tủy, xem xét tư tưởng và ý định trong lòng*” (Hê-bơ-rơ 4:12).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: 1 Cô-rinh-tô 4:1-6; Tít 1:9; 2 Ti-mô-thê 1:13; Mác 12:10, 26; Lu-ca 24:27, 44, 45; Ê-sai 8:20.

Tin hữu các hội thánh Cải Chính hay Tin Lành tin rằng chỉ bằng Kinh Thánh mà thôi (đến từ chữ La tinh *sola Scriptura*) đã nâng Kinh Thánh lên vai trò: đây nguồn duy nhất để quyết định tiêu chuẩn tối hậu trong thần học. Niềm xác tín này trái ngược với thần học Công giáo La Mã, vốn nhấn mạnh niềm tin vào Kinh Thánh và truyền thống, niềm tin Tin Lành nhấn mạnh từ ngữ quan trọng “chỉ một mình” mà thôi; ấy là, duy chỉ Kinh Thánh là thẩm quyền tối hậu trong mọi phạm vi của đức tin và giáo lý.

Chính Kinh Thánh đã trao cho sức mạnh tỏ tường và thẩm quyền cho cuộc Cải cách Tin lành và cuộc nổi dậy của phong trào ấy hòng chống lại Công giáo La Mã và những sự sai lầm mà Công giáo La Mã đã dạy trong nhiều thế kỷ. Trong việc chống lại lối giải thích ngụ ngôn của Kinh Thánh, mà trong đó một câu Kinh Thánh được hiểu nhiều lối khác nhau, các nhà Cải chánh nhấn mạnh tầm quan trọng của việc giải thích ngữ pháp - lịch sử của Kinh Thánh, trong đó coi trọng văn phạm cũng như nghĩa đen của văn bản Kinh Thánh.

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu chi tiết cá tính *sola Scriptura*. Chúng ta sẽ học biết rằng *sola Scriptura* ngụ ý về một số nguyên tắc căn bản cần yếu của việc giải thích Kinh Thánh để mang đến một sự hiểu biết đúng đắn về Lời Đức Chúa Trời. Là tín đồ thuộc phong trào Cải chánh, chúng ta phải cương quyết xem Kinh Thánh là thẩm quyền tối cao về giáo lý.

1. KINH THÁNH LÀ TIÊU CHUẨN HÀNG ĐẦU

Ngay từ đầu lịch sử của họ, người Cơ Đốc Phục Lâm đã tự xem mình là người của Kinh sách, ấy là, họ là những Cơ Đốc nhân tin hoàn toàn vào Kinh Thánh. Để khẳng định nguyên tắc kinh điển của *solà Scriptura* (chỉ bằng Kinh Thánh), chúng ta thừa nhận thẩm quyền duy nhất của Kinh Thánh. Chỉ một mình Kinh Thánh là chuẩn mực có quyền trong thần học của chúng ta và là thẩm quyền tối thượng cho sự sống và giáo điều. Các nguồn khác, chẳng hạn như kinh nghiệm tôn giáo, luận lý loài người, hoặc truyền thống, đều chỉ là để phụ trợ cho Kinh Thánh. Trên thực tế, nguyên tắc *solà Scriptura* nhằm bảo vệ thẩm quyền của Kinh Thánh khỏi sự phụ thuộc vào hội thánh và sự giải thích của hội thánh, và loại trừ sự khả dĩ của việc Kinh Thánh được giải thích bởi tiêu chuẩn đến từ bên ngoài Kinh Thánh.

Đọc 1 Cô-rinh-tô 4:1–6, nhất là câu 6, trong đó Phao-lô nói chúng ta không nên “vượt qua lời đã chép.” Tại sao đây là điểm rất quan trọng cho đức tin của chúng ta?

Quan điểm “không vượt quá những gì đã được viết” không loại bỏ những hiểu biết từ các lãnh vực nghiên cứu khác, chẳng hạn như khảo cổ học hoặc lịch sử. Các lãnh vực khác có thể làm sáng tỏ một số khía cạnh trong Kinh Thánh và bối cảnh của các đoạn thánh thư, và do đó có thể giúp chúng ta hiểu văn bản Kinh Thánh tỏ tường hơn. Nó cũng không loại trừ sự giúp đỡ của các nguồn khác trong nhiệm vụ giải thích, chẳng hạn như ngữ vựng, tự điển, sự phù hợp, các sách vở và bình luận khác. Tuy nhiên, trong cách giải thích đúng đắn của Kinh Thánh, văn bản của Kinh Thánh được đặt trên cao, hơn tất cả mọi khía cạnh, mọi khoa học và mọi trợ giúp bậc thấp khác. Mọi quan điểm khác phải được đánh giá cẩn thận theo quan điểm của toàn Kinh Thánh.

Điều chúng ta khẳng định một cách tích cực khi chúng ta thực hành nguyên tắc *solà Scriptura* ấy là nếu một sự tranh luận nảy sinh trong việc giải thích niềm tin của chúng ta, thì duy chỉ Kinh Thánh mới có thẩm quyền tối hậu để phán quyết bất kỳ một nguồn giải thích nào khác hay truyền thống nào của giáo hội. Chúng ta không nên đi xa hơn hoặc chống lại những gì được chép trong Kinh Thánh. Cơ Đốc giá chân chính và sự thuyết phục đích thực, và sự rao giảng phúc âm tùy thuộc vào việc cam kết vững chãi đối với thẩm quyền của Kinh Thánh.

“Duy chỉ Kinh Thánh là chúa tể thực sự và là bậc thầy của tất cả các tác phẩm và giáo lý trên mặt đất.” – Martin Luther, *Các Tác Phẩm của Luther*, tập 32: Sự Nghiệp Của Nhà Cải Cách II, chủ biên Hilton C. Oswald và Helmut T. Lehmann, tập 32 [Philadelphia: Fortress Press, 1999], trang 11, 12.

Đọc Công vụ 17:10, 11. Các câu này chỉ cho chúng ta như thế nào để chúng ta thấy những điều mình học đến về sự tối thượng của Kinh Thánh?

2. SỰ ĐỒNG NHẤT CỦA KINH THÁNH

Chính Kinh Thánh tuyên bố rằng “cả Kinh Thánh đều là bởi Đức Chúa Trời soi dẫn” (2 Ti-mô-thê 3:16), trong bản dịch khác dùng chữ “được Đức Chúa Trời hà hơi”, và “phải biết rõ rằng chẳng có lời tiên tri nào trong Kinh Thánh lấy ý riêng giải nghĩa được. Vì chẳng hề có lời tiên tri nào là bởi ý một người nào mà ra, nhưng ấy là bởi Đức Thánh Linh cảm động mà người ta đã nói bởi Đức Chúa Trời” (2 Phi-e-rơ 1:20, 21). Với Đức Chúa Trời là tác giả tối hậu, chúng ta có thể đoán chắc rằng có một nền tảng đồng nhất và hòa hợp giữa các phần khác nhau của Kinh Thánh liên quan đến các vấn đề chính Kinh Thánh dạy dỗ.

Đọc Tít 1:9 và 2 Ti-mô-thê 1:13. Tại sao sự đồng nhất của Kinh Thánh là điều quan trọng trong niềm tin của chúng ta?

Chỉ trên căn bản của sự đồng nhất trong nội dung, là một sự đồng nhất bắt nguồn từ soi dẫn của thiên thượng, Kinh Thánh mới có thể hành động trong vai trò chính của mình ấy là giảng giải Kinh Thánh. Nếu Kinh Thánh không được bao phủ bởi sự hiệp nhất trong toàn giáo lý của mình, thì chúng ta không thể đi đến một sự hài hòa trong giáo lý về bất kỳ vấn đề nào. Không có sự đồng nhất của Kinh Thánh, hội thánh sẽ không có cách nào để phân biệt giữa lẽ thật với lỗi lầm để khước từ các dị giáo. Kinh Thánh sẽ không có căn cứ để áp dụng các biện pháp kỷ luật hoặc sửa chữa những sai lệch khi chúng được dùng để diễn giải lẽ thật của Đức Chúa Trời. Kinh Thánh sẽ mất cái quyền để thuyết phục và phóng thích của mình.

Tuy nhiên, Đức Chúa Giê-su và các tác giả Kinh Thánh, đoán chắc vào sự đồng nhất của Kinh Thánh, vì nguồn gốc thiêng thượng của nó. Chúng ta có thể thấy điều này qua nhiều lần họ đã trích dẫn một số sách trong Cựu Ước và xem chúng có giá trị như nhau (Rô-ma 3:10, 18; ở đây, Phao-lô sử dụng các trích dẫn Kinh Thánh từ sách Truyền đạo 7:20, Thi thiên 14:2, 3; 5:9; 10:7 và Ê-sai 59:7, 8).

Các tác giả Kinh Thánh coi Kinh Thánh là một tổng thể mạch lạc, không thể tách rời, và trong đó các chủ đề chính được khai triển sâu xa. Không có sự bất hòa nào giữa Cựu Ước và Tân Ước. Tân Ước không chứa đựng một phúc âm mới hay một tôn giáo mới. Cựu Ước được rộng mở ra trong Tân Ước, và Tân Ước được xây dựng dựa trên Cựu Ước. Như vậy, hai Giao Ước có mối quan hệ qua lại, trong đó chúng làm sáng tỏ lẫn nhau.

Sự Đồng nhất của Kinh Thánh cũng ngụ ý rằng toàn thể Kinh Thánh (*tota scriptura*) phải được xem xét khi chúng ta nghiên cứu một chủ đề Kinh Thánh, thay vì chỉ xây dựng sự dạy dỗ của chúng ta trên một vài câu đơn độc.

Chúng ta nên làm gì khi gặp những văn bản hoặc ý tưởng có vẻ mâu thuẫn với nhau trong Kinh Thánh? Làm thế nào để chúng ta làm việc để giải quyết các sự mâu thuẫn này?

3. SỰ MINH BẠCH CỦA KINH THÁNH

Bất kỳ lời thỉnh cầu nào dùng Kinh Thánh cũng chẳng có ý nghĩa bao nhiêu nếu văn bản của Kinh Thánh không rõ ràng về ý nghĩa của lời thỉnh cầu ấy.

Đọc Ma-thi-ơ 21:42; Ma-thi-ơ 12:3, 5; Ma-thi-ơ 19:4; Ma-thi-ơ 22:31; Mác 12:10, 26; Lu-ca 6:3; Ma-thi-ơ 24:15; và Mác 13:14. Đức Chúa Giê-su lập đi lập lại câu “không phải là Kinh Thánh đã nói về” một điều nào đó, cho thấy Ngài ngụ ý gì về sự minh bạch của sứ điệp trong Kinh Thánh?

Lời chứng của Kinh Thánh luôn rõ ràng và không mơ hồ về mọi sự dạy dỗ. Kinh Thánh rõ ràng đến mức nó có thể hiểu được bởi trẻ em cũng như người lớn, đặc biệt là trong những giáo lý căn bản nhất của nó. Tuy vậy vẫn còn nhiều vô tận các cơ hội để kiến thức và sự hiểu biết của chúng ta thêm phát triển sâu xa. Chúng ta không cần bất kỳ đặc quyền của một giáo hội hay hội thánh nào mới có thể giải thích và cung cấp ý nghĩa Kinh Thánh cho chúng ta. Vì mọi tín đồ đều có thể tự hiểu các sự dạy dỗ căn bản của Kinh Thánh. Sự hiểu biết căn bản về Lời Chúa chứng tỏ rằng mọi tín hữu đều có khả năng hiểu Kinh Thánh như mọi linh mục hay mục sư, chứ không chỉ giới hạn sự giải thích Kinh Thánh là chỉ cho riêng một số ít người được chọn mà thôi. Vì vậy, Kinh Thánh khuyến khích chúng ta nghiên cứu Kinh Thánh cho chính mình vì chúng ta ai cũng có thể hiểu được thông điệp của Chúa.

Người ta đã chỉ ra một cách đứng đắn rằng, “Thí dụ vững vàng của các tác giả Kinh Thánh cho thấy rằng Kinh Thánh phải được hiểu theo nghĩa đen, đơn giản của chúng, trừ khi có chủ ý tỏ tường về một nhân vật nào đó . . . Văn chương Kinh Thánh không phải là để đào bới, gọt bỏ hết mọi ‘vỏ trấu’ của nghĩa đen để đi đến ‘hạt nhân’ của một ý nghĩa huyền bí, ẩn giấu, mà chỉ có người khởi xướng mới có thể khám phá ra.” – *Cẩm Nang Thần học Cơ Đốc Phục Lâm* [Review and Herald Publishing Association, 2000], trang 65. Thay vào đó, sự minh bạch của Kinh Thánh liên quan đến ngôn ngữ, ý nghĩa và từ ngữ của Kinh Thánh, bởi vì có một lẽ thật tỏ tường mà các tác giả Kinh Thánh chú trọng vào, hơn là các lời văn chủ quan, không kiểm soát, nhiều ý nghĩa của văn bản Kinh Thánh.

Tất cả những lý lẽ nêu trên không có nghĩa là lúc nào chúng ta cũng hiểu tỏ tường lời được viết, vì cũng có lúc, chúng ta đọc thấy những từ tưởng mà mình không hoàn toàn hiểu hoặc nắm bắt được. Rốt cuộc, đây vẫn là Lời của Đức Chúa Trời, và chúng ta cũng vẫn là những con người sa ngã. Tuy nhiên, Lời Chúa đủ minh bạch về những điều mà chúng ta thực sự cần biết và hiểu, đặc biệt là liên quan đến câu hỏi về sự cứu rỗi.

Hỏi tường lại thời gian mà bạn không hiểu hoàn toàn những câu Kinh Thánh, và về sau được hiểu rõ ràng hơn. Bạn học được gì qua kinh nghiệm ấy mà có thể chia sẻ để giúp người nào khác cũng đang gặp khó khăn tương tự?

4. KINH THÁNH GIẢI THÍCH KINH THÁNH

Bởi vì có một sự đồng nhất căn bản trong Kinh Thánh nên nó có khả năng tự làm một diễn giải viên cho chính Kinh Thánh. Nếu không có sự đồng nhất ấy, Kinh Thánh không thể là ánh sáng soi rọi và tiết lộ ý nghĩa riêng của nó, đó là khi một phần của Kinh Thánh diễn giải các phần khác và do đó Kinh Thánh trở thành chìa khóa để giúp hiểu các đoạn có liên quan với nhau.

Đọc Lu-ca 24:27, 44, 45. Đức Chúa Giê-su đã dùng Kinh Thánh để giải thích Ngài là ai như thế nào? Điều này dạy gì về cách chúng ta có thể dùng Kinh Thánh thế nào?

Cái hay của việc dùng Kinh Thánh diễn giải Kinh Thánh là nó làm sáng tỏ thêm ý nghĩa của chính nó. Khi làm như vậy, chúng ta không kết hợp bừa bãi các đoạn khác nhau để chứng minh ý kiến của mình. Thay vào đó, chúng ta cẩn thận xem xét bối cảnh của từng đoạn. Ngoài hai đoạn trước và sau của đoạn Kinh Thánh chúng ta đang nghiên cứu, chúng ta cũng phải xem xét bối cảnh của cuốn sách mà đoạn văn được tìm thấy. Hơn nữa, vì theo sứ đồ Phao-lô, trong Kinh Thánh, “Vả, mọi sự đã chép từ xưa đều để dạy dỗ chúng ta, hầu cho bởi sự nhịn nhục và sự yên ủi của Kinh thánh dạy mà chúng ta được sự trông cậy” (Rô-ma 15:4), về một chủ đề nhất định, chúng ta nên nghiên cứu tất cả những gì Kinh Thánh nói về chủ đề ấy.

“Kinh Thánh tự phê bày chính nó. Kinh Thánh được so sánh với thánh thư. Người học sinh nên học cách xem Lời trong toàn bộ, và xem mối quan hệ của các phần của Lời ấy. Anh ta cần có được một kiến thức về chủ đề chính của nó, về mục đích ban đầu của Đức Chúa Trời có cho thế giới, về sự nổi lên của cuộc thiện ác đấu tranh, và về công việc cứu chuộc.” – Ellen G. White, *Education*, trang 190.

Khi chúng ta so sánh Kinh Thánh với Kinh Thánh, điều quan trọng là phải nghiên cứu Kinh Thánh kỹ lưỡng. Nếu có thể, chúng ta nên làm như vậy qua các ngôn ngữ gốc của nó, hoặc ít nhất là với một bản dịch Kinh Thánh thích hợp trung thành với ý nghĩa chứa trong tiếng Do Thái gốc và tiếng Hy Lạp. Mặc dù kiến thức về các ngôn ngữ gốc là không cần thiết để có một sự hiểu biết tỏ tường về Kinh Thánh, nhưng nó chắc chắn sẽ giúp ích khi cần. Nếu không có được, người học lời Chúa cần trung tín và thành tâm cầu nguyện khi học hỏi Lời Chúa, trong một thái độ khiêm nhường và phục tùng, chắc chắn vẫn mang lại nhiều kết quả.

Hãy nghĩ về một đề tài giáo lý, chẳng hạn như trạng thái của người chết, mà nếu chỉ chú tâm đến một vài đoạn Kinh Thánh trong khi nhiều đoạn khác lại bị bỏ qua. Thí dụ này cho chúng ta biết gì về tầm quan trọng của việc thu thập và đọc tất cả những gì Kinh Thánh nói về một chủ đề để hiểu rõ nhất những gì Kinh Thánh dạy?

5. CHỈ KINH THÁNH MÀ THÔI VÀ ELLEN G. WHITE

Đọc Ê-sai 8:20. Tại sao điều quan trọng là luôn luôn đề cập đến “luật pháp và lời chứng” của Kinh Thánh là tiêu chuẩn cho giáo lý và sự nghiên cứu của chúng ta? Điều này có ý nghĩa gì đối với mục vụ của các vị tiên tri mà họ không có trong các sách Kinh Thánh?

Khi chúng ta nói về *sola Scriptura* (chỉ Kinh Thánh mà thôi), tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm chắc chắn phải đối diện với câu hỏi “thế thì bà Ellen G. White thì sao?”, vì bà cũng là người đã được Đức Chúa Trời soi dẫn, truyền cảm hứng, và đã phục vụ với tư cách là sứ giả của Đức Chúa Trời cho những kẻ còn sót lại của Ngài. Mối quan hệ của các tác phẩm của bà với Kinh Thánh là gì?

Ngay cả một bài đọc lướt qua về các tác phẩm của Ellen White, cũng cho thấy rõ rằng đối với bà, Kinh Thánh là nền tảng và trọng tâm trong tất cả các tư tưởng và thần học của bà. Trên thực tế, bà đã nhiều lần khẳng định rằng Kinh Thánh là thẩm quyền tối hậu và là tiêu chuẩn tối thượng cho tất cả các giáo lý, đức tin và thực hành (xem *The Great Controversy*, trang 595). Hơn nữa, bà đã rõ ràng ủng hộ và duy trì nguyên tắc vĩ đại của Cải Chính là *sola Scriptura* (xem *The Great Controversy*, trang 9).

Theo quan điểm riêng của Ellen G. White, các tác phẩm của bà, khi được so sánh với Kinh Thánh, “là một ánh sáng kém hơn để dẫn dắt mọi người, nam và nữ, đến với ánh sáng lớn hơn, ấy là Kinh Thánh (Tạp chí *The Advent Review and Sabbath Herald*, ngày 20 tháng 1 năm 1903). Các tác phẩm của bà không bao giờ là ngã tất hoặc để thay thế cho bất kỳ sự nghiên cứu Kinh Thánh nghiêm túc nào. Thực tế, bà bình luận: “Bạn không quen thuộc với Kinh Thánh. Nếu bạn đã để lời Chúa là sự nghiên cứu của mình, với tấm lòng mong muốn đạt được tiêu chuẩn Kinh Thánh và đạt được sự hoàn hảo của Cơ Đốc giáo, bạn sẽ không cần đến các lời làm chứng. Ấy bởi vì bạn đã bỏ bê việc làm quen với cuốn sách được Đức Chúa Trời soi dẫn mà Ngài đã tìm cách tìm đến bạn bằng những lời chứng trực tiếp, đơn giản.” – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, bộ 2, trang 605.

Như vậy, các bài viết của bà sẽ được cảm kích hơn. Chúng có chung nguồn cảm hứng như các tác giả Kinh Thánh đã có, nhưng chúng có một chức năng khác với Kinh Thánh. Các tác phẩm của bà không phải là để thêm vào các sách Kinh Thánh mà là chịu dưới quyền của Kinh Thánh. Bà không bao giờ có ý định rằng các tác phẩm của mình để thay thế Kinh Thánh; thay vào đó, bà nâng Kinh Thánh là tiêu chuẩn duy nhất cho đức tin và thực hành.

Hãy suy nghĩ để thấy quả là một món quà kinh ngạc mà chúng ta đã được ban cho qua chức vụ của Ellen G. White. Làm thế nào chúng ta có thể học được sự cảm kích hơn về ánh sáng lạ lùng mà bà đã mang lại khi chúng ta cũng duy trì quyền uy tối cao của Kinh Thánh?

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC:

Các học viên nghiên cứu Kinh Thánh cần được chỉ cách tiếp nhận nó theo tinh thần của người học sinh. Chúng ta phải tìm kiếm qua các trang của Kinh Thánh, không phải để tìm bằng chứng hầu duy trì ý kiến của mình, nhưng để biết những gì Đức Chúa Trời nói. Một kiến thức thực sự về Kinh Thánh chỉ có thể có được qua sự trợ giúp của Thánh Linh mà qua Đấng ấy Lời được ban truyền. Và để có thể thấu được kiến thức này, chúng ta phải sống theo Lời ấy. Tất cả những mệnh lệnh từ lời Đức Chúa Trời, chúng ta phải tuân theo. . . . Sự nghiên cứu Kinh Thánh đòi hỏi sự hết lòng hết sức và sự suy nghĩ kiên trì nhất của chúng ta. Chẳng khác nào người thợ đào mỏ, tìm kiếm kho vàng trong đất, một cách hết lòng và bền bỉ, chúng ta cũng phải tìm kiếm kho báu của lời từ Chúa cách ấy.” – Ellen G. White, *Education*, trang 189.

“Khi bạn biến Kinh Thánh thành thực phẩm nuôi dưỡng mình, khi bạn biến các nguyên tắc của Kinh Thánh thành các yếu tố căn bản của bản chất mình, bạn sẽ biết cách nhận lời khuyên từ Đức Chúa Trời. Tôi tôn xưng Lời quý báu trước các bạn ngày hôm nay. Đừng lặp lại những gì tôi đã nói bằng câu mở đầu, ‘Bà White đã nói điều này’ và ‘Bà White đã nói điều kia.’ Hãy tìm hiểu những gì Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên phán, và sau đó làm những gì Ngài truyền.” – Ellen G. White, *Selected Messages*, quyển 3, trang 33.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Có những niềm tin sai lầm nào mà nhiều người tin tưởng bởi vì họ chỉ xem một vài văn bản chọn lọc nói về một chủ đề hơn là tất cả những gì Kinh Thánh nói về chủ đề ấy?
2. Trong Ma-thi-ơ 11:11, Đức Chúa Giê-su nói về Giảng Báp-tít: “Quả thật, ta nói cùng các ngươi, trong những người bởi đờn bà sanh ra, không có ai được tôn trọng hơn Giảng Báp-tít, nhưng mà kẻ rất nhỏ hèn trong nước thiên đàng còn được tôn trọng hơn người.” Chúa chỉ vào một vị tiên tri ở đây, người không có bài viết nào trong Kinh Thánh và chưa nói những điều như vậy về ông. Điều này sẽ cho chúng ta biết về lý do tại sao một nhà tiên tri thực sự không cần phải có một cuốn sách trong Kinh Thánh và vẫn có thể là một nhà tiên tri thực sự? Thông điệp nào chúng ta, là tín đồ hội thánh Cơ Đốc Phục Lâm, nhận được qua câu hỏi này?
3. Là những tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, chúng ta không đơn độc trong việc tuyên bố Kinh Thánh là thẩm quyền cuối cùng. Các hội thánh khác cũng tin như vậy. Vậy thì, làm thế nào để chúng ta giải thích các học thuyết mâu thuẫn mà các Cơ Đốc nhân khác tuyên bố tìm thấy trong Kinh Thánh?